

ὁ ἐστὶν ὁ καθαρὸς· οὕτω γ' οὖν καὶ τὰς καθαρὰς καὶ παρθένους γυναῖκας κόρας καλοῦμεν· διὰ οὖν τοῦ ὀνόματος τούτου τὴν νοερὰν δύναμιν σημαίνομεν· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ οἱ ποιηταὶ φασὶν αὐτὸν καταπίνειν τὰ ἴδια τέκνα καὶ πάλιν ἐμεῖν, ἐπειδὴ ὁ νοῦς πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέφει, καὶ αὐτὸς ζητεῖ καὶ αὐτὸς ζητεῖται· διὰ τοῦτο οὖν λέγεται τὰ ἴδια τέκνα καταπίνειν, ἐμεῖν δέ, ὅτι οὐ μόνον ζητεῖ καὶ τίκτει, ἀλλὰ καὶ προάγει καὶ ὠφελεῖ· διὰ τοῦτο καὶ ἀγκυλομήτην αὐτὸν φασὶν, ἐπειδὴ τὸ ἀγκύλον σχῆμα πρὸς ἑαυτὸ ἐπινεύει· καὶ πάλιν οὐδὲν ἄτακτον καὶ νεώτερον ἐν τῷ νῷ· διὰ τοῦτο γέροντα αὐτὸν ἱστοροῦσιν καὶ βραδυκίνητον· ἀμέλει καὶ οἱ ἀποτελεσματικοὶ φασὶν τοὺς ἔχοντας καλῶς τὸν Κρόνον φρονίμους καὶ νουνεχεῖς γίνεσθαι· ταῦτα οὖν σημαίνεται διὰ τούτων.

4 πάλιν τὴν ζωὴν προσαγορεύουσι τῷ τοῦ Ζηνὸς ὀνόματι καὶ τῷ τοῦ Διὸς, ὅτι δι' ἑαυτοῦ τὴν ζωὴν δίδωσι. καὶ πάλιν φασὶ τὸν μὲν Ἥλιον ἐπὶ τεσσάρων πῶλων βεβηκέναι καὶ νέον αὐτὸν ἱστοροῦσι τὰς τέσσαρας τροπὰς καὶ τὸ ἀκμαῖον αὐτοῦ σημαίνοντες, τὴν δὲ Σελήνην ἐπὶ δύο ταύρων· ἐπὶ δύο μὲν διὰ τὴν αὕξησιν καὶ τὴν μείωσιν, ἐπὶ ταύρων δέ, ἐπειδὴ ὥσπερ οὗτοι τὴν γῆν ἐργάζονται, οὕτως καὶ αὕτη τὸν περίγειον κόσμον κυβερνᾷ. καὶ πάλιν τὸν μὲν Ἥλιον ἄρρενά φασι, τὴν δὲ Σελήνην θήλειαν, ἐπειδὴ προσῆκεν ἄρρενι μὲν δίδοναι, τῷ δὲ θήλει δέχασθαι· ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν Ἥλιος δίδωσι τὸ φῶς, ἡ δὲ Σελήνη δέχεται, διὰ τοῦτο τὸν μὲν ἄρρενα, τὴν δὲ θήλειαν ὀνομάζουσιν. ταῦτα οὖν ἐστὶ τὰ ποιητικὰ καὶ οὐ δεῖ ταράττεσθαι· λέγει τοίνυν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Κρόνου διενείμαντο τὴν βασιλείαν ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Πλούτων, καὶ ἐπειδὴ ὁ Πλάτων ποιητικὸν οὐ πλάττει μῦθον ἀλλὰ φιλόσοφον, οὐκ εἶπεν, ὡς οἱ

26 Olympiod. in Plat. Phaed. C III ε'; Procl. in Plat remp. II 140, 17

14 mg. περὶ Διός	16 mg. περὶ Ἥλιου	18 mg. περὶ Σε-
λήνης	26 mg. Ζεὺς	οὐράνια
	Ποσειδῶν	σκήπτρον
	Πλούτων	τρίαίνα
		κυνέα

15 ἑαυτοῦ] ἐ- supra add. M